

Sygn. akt I C 111/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 maja 2017 r. w Piszcu

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. przeciwko W. P.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Oddała powództwo.

II. Zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. na rzecz pozwanego W. P. kwotę 7217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt C 111/17

UZASADNIENIE

W dniu 25.10.2016r. powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wytoczył przed Sądem Rejonowym w Elblągu powództwo przeciwko W. P. o zapłatę kwoty 63 096,33 zł złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, wniósł również o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że w księgach Funduszu widnieje zadłużenie pozwanego przysługujące powodowi z tytułu umowy pożyczki zawartej w dniu 23.09.2009r. Cała kwota zadłużenia jest wymagalna. Do pozwu pełnomocnik powoda załączył wyciąg z ksiąg rachunkowych na dzień 11.10.2016r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 08.11.2016r. Sąd Rejonowy w Elblągu nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z odsetkami i kosztami postępowania.

Pozwany W. P. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł sprzeciw od wydanego nakazu wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych oraz zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Zarzucił niewłaściwość Sądu Rejonowego w Elblągu, brak legitymacji czynnej powoda, nieudowodnienie roszczeń i ich przedawnienie. Wskazał, że dołączony do pozwu wyciąg z ksiąg rachunkowych nie ma

mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym i nie jest wystarczającym dowodem na legitymację czynna powoda, istnienie wierzitelności i jej wysokość.

Postanowieniem z dnia 16.01.2017r. Sąd Rejonowy w Elblągu przekazała sprawę Sądowi Rejonowemu w Pisz. Jednocześnie doręczył pełnomocnikowi powoda odpis sprzeciwu pozwanego z załącznikami.

Wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego nakaz zapłaty stracił moc. Sąd wyznaczył rozprawę.

W toku rozprawy pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko zawarte w sprzeciwie. Pełnomocnik powoda nie stawiał się.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających roszczenie dochodzone pozwem, a ponadto w myśl art. 232 kpc ciążył na nim obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodził skutki prawne. Odnośnie inicjatywy dowodowej Sąd Rejonowy w Pisz w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego wyrażające się w tezie: „rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).” (vide wyrok SN z 17 XII 1996r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; podobnie również wyrok sądu apelacyjnego w Białymstoku z 21 X 2003 r., I A Ca 516/03, OSP 2004/9/118; wyrok SN z 7 X 1998r., II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

Należy podkreślić, iż powód nie przedłożył Sądowi żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, że pozwany w dniu 23.09.2009r. roku zawarł umowę pożyczki, z której warunków się nie wywiązał. Do zamknięcia rozprawy powód nie przedstawił ani umowy pożyczki, z której wynikałoby kto był drugą stroną umowy, jakie były jej warunki, nie przedłożył też innych dokumentów potwierdzających zasadność roszczenia. Powód ograniczył się jedynie do złożenia pozwu, pełnomocnictwa i dokumentów potwierdzających umocowanie pełnomocnika oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych, jednakże na jego podstawie nie sposób ustalić ani przedmiotu umowy, ani okresu na jaki pożyczka została udzielona i w dalszej kolejności daty wymagalności roszczenia.

Należy podzielić stanowisko pozwanego wyrażone w sprzeciwie odnośnie mocy dowodowej wyciągów z ksiąg rachunkowych. Niewątpliwie w postępowaniu cywilnym dokument ten jest tylko i wyłącznie dokumentem prywatnym sporządzonym przez powoda. Dowód ten potwierdza tylko, że zawarte w nim oświadczenie złożyła osoba, która go podpisała, w przedmiotowej sprawie był to pełnomocnik powoda.

Wobec powyższego, uznając, iż roszczenie powoda nie zostało udowodnione, Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis § 2 pkt 6) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 w brzmieniu na dzień wniesienia pozwu) oraz art. 98 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 7200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.